

Projekt

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA BIAŁYSTOK**

z dnia 2019 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy, położonej w Białymstoku na osiedlach: nr 15 – Dojlidy i 18 – Nowe Miasto

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 ze zm.¹⁾) uchwała się, co następuje:

§ 1. Ulicy, położonej w Białymstoku na osiedlach: nr 15 – Dojlidy i 18 – Nowe Miasto, w obrębie nr 22 – Krywlany, obejmującej działki o numerach geodezyjnych: 30/21, 30/22, 31/4, 32/1, 37/2, 41/1, oraz część działki o numerze geodezyjnym 33, oznaczonej kolorem żółtym na mapie stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę – **Feliksa Filipowicza**.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.

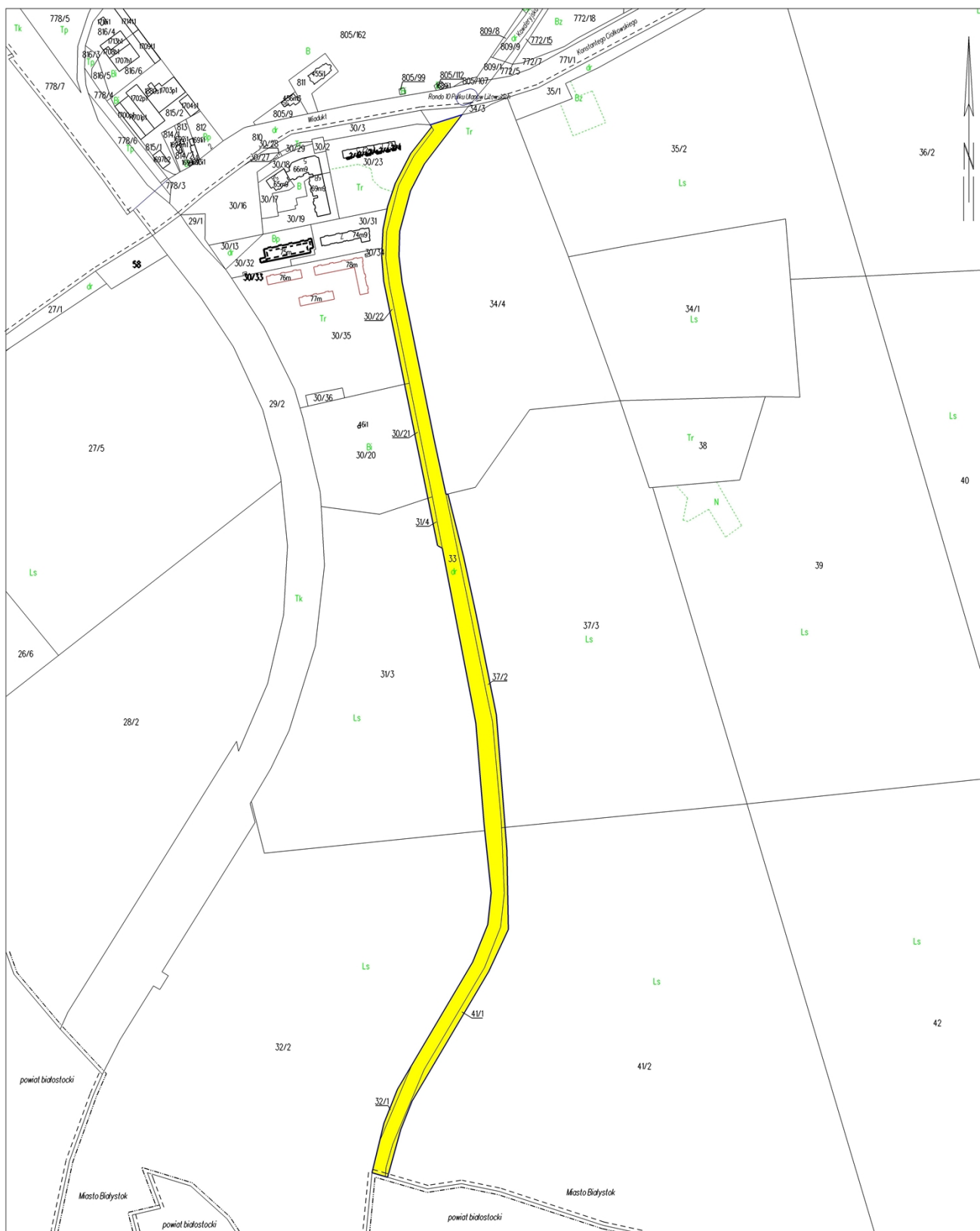
§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Łukasz Prokorym

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1000, 1349, 1432 i 2500.

Załącznik do uchwały Nr
Rady Miasta Białystok
z dnia.....2019 r.

UZASADNIENIE

Nadanie nazwy ulicy podyktowane jest chęcią uhonorowania wybitnego samorządowca Feliksa Filipowicza w 150 rocznicę urodzin oraz setną rocznicę jego wyboru na pierwszego Prezesa Rady Miasta w międzywojennej historii Białegostoku.

Proponowana do nazwania ulica położona jest w obrębie nr 22 – Krywłany na działkach oznaczonych numerami geodezyjnymi: 30/21, 30/22, 31/4, 32/1, 37/2, 41/1 oraz części działki o numerze geodezyjnym 33 stanowiących własność Miasta Białystok.

Feliks Filipowicz urodził się w 1869 r. Kiejdanach. Dyplom prowizora farmacji uzyskał na Cesarskim Uniwersytecie Warszawskim w 1898 r. Był z przekonania socjaldemokratą i z powodu swoich poglądów został w 1907 r. aresztowany przez policję. Prawdopodobnie w 1909 r. osiedlił się w Białymstoku, a w 1910 r. objął zarząd apteki należącej do Zofii Narkiewicz-Jodko mieszczącej się w budynku obecnej „Astorii”.

Feliks Filipowicz uznany jest przez historyków za jednego z najbardziej aktywnych działaczy niepodległościowych Białegostoku. W 1915 r. wszedł w skład siedmioosobowego Zarządu Towarzystwa Pomocy Szkołom Polskim. Ówczesny okupant niemiecki początkowo zliberalizował politykę oświatową zezwalając m.in. na otwarcie w Białymstoku dwóch polskich gimnazjów – męskiego i żeńskiego. Jednak już w 1917 r. nastąpił zwrot w kierunku germanizacji – językiem wykładowym miał być niemiecki. Wywołało to protesty Towarzystwa, co spowodowało aresztowanie i uwięzienie liderów, w tym Feliksa Filipowicza. Feliks Filipowicz brał udział we wszystkich inicjatywach i tworzeniu struktur konspiracyjnych skierowanych przeciwko okupantowi. Kiedy zawiązano w Białymstoku miejscową komendę Polskiej Organizacji Wojskowej (POW), stanął na czele Towarzystwa Przyjaciół POW, wspierającego finansowo podziemną armię. W czerwcu 1917 r. został wiceprzewodniczącym nowopowstałego w Białymstoku Centralnego Komitetu Narodowego (CKN) na obwód ziemi białostockiej. Wkrótce na kierownictwo CKN spadły represje – Filipowicz został uwięziony i osadzony w Hawelbergu, gdzie w tamtejszym obozie przebywał do stycznia 1918 r. Następnie przewieziono go do twierdzy modlińskiej i tam przetrzymywano do września.

Wolność dotarła do Białegostoku w połowie lutego 1919 r. wraz z pierwszymi oddziałami wojska polskiego. Bezpośrednio po ustąpieniu Niemców powrócił również do miasta Feliks Filipowicz włączając się w działania Tymczasowego Komitetu Miejskiego. Wziął udział w wyborach do Rady Miejskiej Białegostoku, które odbyły się 7 września 1919 r. Wyłoniona Rada ukonstytuowała się 15 października. Wybrano go do Prezydium Rady, następnie, stanął na czele Rady jako jej Prezes. Radzie Miejskiej przewodził do 1927 r. Przykładał wiele uwagi do spraw zaopatrzenia miasta. Uzyskał dla Białegostoku amerykańską pomoc aprowizacyjną i pożyczki państwowe.

Kolejne wybory do Rady Miejskiej odbyły się 11 grudnia 1927 r. Ponownie wszedł w jej skład, zostając po ukonstytuowaniu się jej 26 stycznia 1928 r., bezfunkcyjnym radnym. Trwałą pamiątką tej kadencji jest gmach teatru im. Aleksandra Węgierki, będący realizacją uchwały, podjętej dla uczczenia 10-tej rocznicy odzyskania niepodległości. Jesienią 1930 r. został powołany w skład komitetu wyborczego wspierającego Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem. Następnie bezskutecznie kandydował do senatu z listy BBWR. Rada Miejska została rozwiązana 1 sierpnia 1932 r. i wówczas zakończyła się jego działalność jako samorządowca, która uznana została przez władze miejskie za owocną i przynoszącą duże korzyści społeczeństwu i miastu.

Następnie pracował w Urzędzie Likwidacyjnym w Białymstoku. Nadal angażował się społecznie i charytatywnie. Całe swe dorosłe życie służył idei niepodległości Polski i społeczności Białegostoku.

Zmarł wskutek choroby 21 stycznia 1941 r.

Zgodnie ze stanowiskiem Rady Miasta Białystok z dnia 24 września 2018 r. rok 2019 ogłoszony został *ROKIEM RYSZARDA KACZOROWSKIEGO, SEWERYNA NOWAKOWSKIEGO ORAZ FELIKSA FILIPOWICZA*.

Biorąc pod uwagę powyższe, podjęcie stosownej uchwały jest zasadne.